

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ. - Συνδρομή προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ στὸ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 18. Γκλιθεται τρεῖς τῆς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7-8 χιλιάδες φύλλα. Γιά κάμμια καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γ'ωποποιήσεις. Κάμμια καταχώρησι εἴτε τυωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μὲς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτες ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή του θὰ τυπώνεται. Διάφευσις κάμμιὰ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ'ἄλλαις ἐφημερίδες. Γραφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἔτος δευτέρον Ἀθῆναι, 10 Ἰουνίου 1884 Ἄο.θ. 117+140

Τῷ Κωνσταντίνῳ Κριάρῃ.

Μὰς ἔφυγες καὶ σὺ τουρκομάχε.
Φύγετε ὄλοι, μὴ μένη ψυχὴ πλέον ζῶσα μαζύ μας, ἀπὸ σὰς τοὺς ἀνδρας τῶν πολέμων, ἀς μὴ μένη οὔτε ἕνας μὲ μὰς τὰ νευρόσπαστα.

Τί σὰς θέλομε; Νὰ μὰς ὀδηγήσετε εἰς τὰ βουνὰ καὶ λαγκάδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα βγήκε ἡ λευτεριά; Δὲν βαστοῦν τὰ πόδια μας.

Τί σὰς θέλομε; Νὰ μὰς διδάξετε πῶς κρατοῦν ἀψηλὰ τῆ σκαμιά τῆς ἐλευθερίας; Φοροῦμε γάντια καὶ τὰ χεῖρά μας δὲν βαστοῦν.

Φύγετε ὄλοι. Γιατί ντρέπομαστε νὰ βλέπωμε τὰς πληγὰς σὰς, οἱ καὶ ντρέποσάστε καὶ εἰς νὰ βλέπετε τὰ κολλὰν πανταλόνια μας.

Τί σὰς θέλομε; Νὰ μὰς μάθετε τὴν πείνᾳ πῶς ὑποφέρουν τὰ βουνὰ μαχόμενοι γιὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ πῶς τρέφονται οἱ ἀληθινοὶ πολεμιστὰι μὲ τὰ χόρτα; Τρώμε τοῦρτες καὶ τὰ στομάχια μας κακοπέρασι δὲν βαστοῦν.

Τί σὰς θέλομε; Νὰ μὰς μάθετε πῶς ὅταν πηγαίνατε στὸν πόλεμο γονατίζατε μὲ δάκρυα καὶ σὰς ἔψελνε ὁ παπάς ζωντανούς τὴν νεκρικὴ ἀκολουθία σας, καὶ σὰς μεταλαβέανε; Αὐτὰ ἐμεῖς τὰ θεωροῦμε γελοῖα.

Φύγετε ὄλοι. Γιατί ὅταν σὰς βλέπωμε μὲ τῆς βράκες σας καὶ φουστάνελλαίς, μὰς φαίνόσαστε ὡς μασκαράδες καὶ γελοῦμε.

Τί σὰς θέλομε; Νὰ μὰς μάθετε πῶς ἀποχτᾶται ἡ ἐλευθερία καὶ πόσο γλυκεῖα εἶναι; Τὴν ξέρομε, τὴν σπουδαζομε μέσα στῆς μπουραρίας μὲ τῆς Μαγδαλινές.

Τί σὰς θέλομε; Νὰ μὰς μάθετε πῶς μὲ τὸ γιαιτχάμι στὸ χέρι καὶ μὲ τὸ τρομπόνι φωνάζουν τὶ ἔμπρός; Τὸ ξέρομε, φωνάζομε καὶ μεῖς μὲ τὰ εἰσιτήρια στὸ χέρι, ἔμπρός στὸ θέατρο.

Σὰς

χάνομε ἕναν ἕναν, ὡς νὰ μὰς περιφρονᾶτε καὶ φεύγετε, ὡς νὰ ντρέπεστε πού μὰς βλέπετε.

Οἱ Τοῦρκοι, Κριάρῃ, ὅταν περνοῦσε ἀπὸ μπροστά τους, σὲ

βλέπαν καὶ σηκονότανε, ἐδῶ ἕνα παληοβρακᾶ ποιὸς γύριζε νὰ σὲ δῆ καὶ ποιὸς σὲ γνώριζε, καὶ ποιὸς σηκονότανε νὰ σὲ χαιρετίσῃ μὲ σέβας;

Ἔτσι ἐσυνηθίσαμε ἐμεῖς οἱ τυποτένοι, νὰ περιφρονοῦμε ἐκείνους πού ἀνοιγαν τὰ στήθια τους μπροστὰ στῆς σφαιραῖς γιὰ νὰ μὰς δόσουν τὴν ἐλευθερία.

Ἡ Κρήτη σου

Θὰ βαρυστενάξῃ γιατί τῆς ἔφυγες γρήγορα. Αἶ, ἀς παρηγορηθῆ, γιατί ἂν ἔφυγες σὺ ἀφίνεις τὰ συντρόφια σου πίσω, πού θὰ τιμήσουν τὸ ὄνομά σου.

Ὅλα τὰ παράπονά σου νὰ τὰ κρύψῃς καὶ νὰ μὴ τὰ πῆς ἀπάνω στοὺς ἄλλους συναγωνιστὰς σου, στὰ συντρόφια.

Πολέμησε, σὲ ἑκατὸ μάχης, μὲ τὸ ἔμπρός, ἀλλὰ τὸν χάρο δὲν μπόρεσε νὰ τὸν πολεμήσῃς.

Φύγε λοιπὸν, δὲν εἶσαι παλληκάρι.

Ὅταν μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι στὰ 66 μὲ δέκα παλληκάρια ἔκανες γιουρούσι ἐναντίον πεντακοσίων τουρκῶν καὶ πληγώθηκες, ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς σου Σελῆμ ἀγάς Φούσκας, πού σὲ συνέλαβε, σὲ σεβάστηκε τόσο, ὥστε σ' ἔστειλε στὸ νοσοκομεῖο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο σὺ ἔφυγες καὶ κατέφυγες στὴν μητέρα Ἑλλάδα. Καὶ ὁ Σελῆμ ἀγάς τώρα κλαίει μαζύ μ' ἐμὰς.

Σοῦ

ἀποδόσαμε τιμαῖς στρατηγού. Ὑστερα ἀπὸ ἑκατὸ μάχαις μόνον στρατηγὸς ἔπρεπε νὰ ῥῆσαι; Ἀλλὰ μὴ χολακευθῆς, καὶ γι' αὐτὴ τὴν τιμὴ, διότι ἄλλοι εἶναι ἀρχιστρατηγοὶ χωρὶς νὰ ριζοῦν τοῦρτέκι οὔτε στὸ κινύγι.

Ἄν ζῴσασε εἶμασθε βέβαιοι πῶς θὰ ἔλεγες; ὅτ νοσοῦσῃς

— Δὲν θέλω τὰς ὑστερα ἀπὸ τὸν θάνατο τιμὰς σας. Τιμὴ μου εἶναι ἡ πληγαίς, οἱ κάμποι καὶ τὰ βουνὰ τῆς Κρήτης.

Μὰς, ἔφυγες καὶ σὺ Κριάρῃ, ἀλλὰ ἂν σὲ χόσασαμε, ἀπὸ τὰ Συντρόφια σου δὲν εἶμασθε ἀπελπισμέναι.

Ἄρῃσε; σκλητάδα καὶ ὡς τὸν Ρῆγα Φεραῖο πού ὅταν πέθενε φώναζε :

ποιού ει ναύταις ξεφραζούν την ευγνωμοσύνη τους προς τον ύπουργό και του ευχονται να ζήση τόσα χρόνια, ώστε να εγίνη να κωλίσουρνεται εάν τον Μαθουάλα, από τὰ πολλά γηρατία.

Πρὸς

τους έντιμους άνταποκριτάς Λαμίας, Χαλκίδος, Κερκύρας Κορίνθου, Πύργου, Αμφίσης, Λαμίας, Ναυπλίου και Κωνσταντινουπόλεως. Χρήματά σας παραλήθησαν. Σεις άδερφοί, φαίνεται, να ήστε πολύ τίμιοι άνθρωποι, αφού χωρίς να σας γυρέψη τινὰς δραχμαίς στέλνετε μοναχοί σας. Ευγέ σας, και όταν έρθουν Κείνοι που μας λείπουν σας στέλνουμε ένα παράσημο ντενεκεδένιο, γιατί τὰ καλά μας σώθηκαν, έστώντας με τὸ να μας τὰ πήραν οὐλα οί εξ' έπαγγέλματος τσαρλατάνοι.

Ὁ Ἀθ. Σπηλιόπουλος

παραπονάται ότι, ενώ από δω και ένα μήνα έστειλε στη Πάτρα ταχυδρομικῶς γράμμα και με ένα ζεύγος γάντια, έγιναν άμφοτερα και τὰ δύο μαζί άφαντα, μας ρωτᾷ δὲ πῶς πρέπει στο εξής μ' αὐτὴ τὴν διεύθυνσι των ταχυδρομείων που έχουμε, να στέλνουμε τὰ γράμματά μας ασφαλῶς, αφού πλέον κάμμια ασφάλεια δὲν έχουμε. Αὐτὰ τὰ παραπονά του, του άπαντούμε να πάη να τὰ κἀνη στην Ἀκρόπολι έναντίον τῆς ταχυδρομικῆς ἀθλιότης που άναλαβε τὸν άγωνα, εγὼ δὲ πλέον κουράστηκα γράφοντας τῆς κλεψοδουλειᾶς των ταχυδρομείων μας.

Πρὸς τὸν κ. Μπουλιτῆ.

Εγὼ έπιμένω πῶς εκείνα που μας γράφεις είναι άτομικὰ, και ας λὲς οὐ πῶς δὲν είναι. Ὅσο για λεπτά, δίνω, δὲν πέρνω. Τέλος πάντων, για να μὴν έχωμε φιλονεικίαν να πάμε σε κἀνέναν Γουρουνόδικη να μας συμβιάση, εάν ήναι ή δὲν ήναι άτομικὰ, και κατὰ τὴν άπόφασί του τὴν άδικη, άποφασίζομε. Ἀλλὰ να ξέρης και τοῦτο, ότι αν καταδικαστῶ, θα κἀνω έφεσι-εις τὸν έπί τῆς βλακειᾶς μας ύπουργό, και ο, τι άποφασίσει αὐτὸς είναι καλά γενούμενα, γιατί τώρα πλέον άποβλακώθηκε και θα εκδίδη άποφάσεις καλλίτερες από κἀτι βλάκες γουρουνόδικες.

Ο Ι. Μαυρογένης

οικογενειάρχης με έφτά παιδιά μας παρακαλᾷ να ευχαριστήσωμε εκ μέρους του τὴν φιλόφρονη Ἐταιρίαν των Κυριῶν, με τὴν συνδρομή τῆς όποιᾶς εσώθησαν τὰ δύο έτοιμοθάνατα παιδιά του.

Σ' αὐτὴ άπάνω τὴν ύπόθεσι κάθε έπαινος στὰς Κυρίας είναι περιττός, διότι εκπληροῦν τὸ καθήκόν τους, τὸ όποιον αὐτοθελήτως ανέλαβαν.

Σ' αὐτὴ τὴν περίστασι βρισκόμαστε στην άνάγκη να πούμε καθαρά και ξεάστερα, ότι ή χρυσογαδουρίνες μας έχουν αντίθετη άρχη από τους άντρας τους—τους ληστὰς των πόλεων—Δὲν πρέπει δὲ κύριοι, να θεωρητε μικρὸ πράγμα, τὸ να άφίγη τὴν ήσυχία τῆς μιᾶς χρυσογαδουρίνας, όποια δήποτε και αν ήναι, και να τρέξη στὴ στιγμή στὰ σπύτια εμάς των πτωχῶν να προσφέρη τὴν συνδρομή τῆς όπως μπορέση.

Στῆς γυναίκες αὐταίς δὲν έχουμε τίποτα άλλο να πούμε παρά ο Θεός να τὰς πολυχρονᾷ προς σωτηρίαν εμάς των πτωχῶν, των πραγματικῶς πτωχῶν, γιατί υπάρχουν και ψεύτιδες, και μπιρμπάντες που θέλουν να κερδοσκοπίσουν άκόμη και με τῆς ψεύτιας τους, ενώ έχουν τὸν τρόπο τους.

Γιὰ τὸν

δάσκαλο του Λεωνιδίου τὸν ρασοφορμένο μεθάρσιο τὰ καθέκαστα.

Κύρ Β. Γεωργιάδη,

ή μάνα σου, λέει, ότι είσαι κακόπαιδο, και ενώ ή κακομοίρα εξοδεύη για να σας σπουδάξη συ γυρίζεις τῆς μουριαίς.

Πρέπει, παιδί, να ξέρης ότι ποτέ ή μάνας και οί πατέρες δὲν μπορούν να θέλουν τὸ κακό των παιδιῶν τους, γιατί αὐ-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΡΙΑΡΗΣ.

τοί μας γέννησαν και μας άναθρεψαν. Ὅσα παιδιά και νέοι δὲν άκούν τῆς συμβουλᾶς των μαναδων των ποτέ δὲν μπορεῖ να βγαῖν έντιμοι πολίτες. Σέβου τους γονείς. Σάν και σένα θα ύπάρχουν ίσως και άλλα κακοηθέστατα παιδιά, και φυσικὰ διαστρεμένα, και γι' αὐτὸ ενώ δὲν αξίζεις οὔτε καν λόγος να γίνεται για σε, αφού είσαι τόσο διαφθαρμένος, τὰ γράφομε αὐτὰ για τὰ άλλα παιδιά που δὲν έφτασαν να γίνουν σάν και σένα.

Υπόθεσε ότι ή μάνα σου ξήρνα γίνεται τίγρις και σου δίνει μιᾶ κλοτσά και σε ξεπορτίζει, πῶς θα ζήσης; Θα γίγης ή κακοῦργος ή λωπεδύτης και θα ζήσης στὸν ίσμιό τῆς φυλακῆς.

Πρέπει να εἰξεύης ότι στην Εὐώπη ύπάρχουν ιδιαίτερες σωφρονιστικῆς φυλακαίς για τὰ παιδιά και τους νέους που παρακούουν στους γονείς των, και ότι εκεί μέσα θέττανται ως που να βάνουν γνώσι, και είτε θέλουν είτε μὴ θέλουν οί γονείς των, έχει δὲ δικαίωμα πᾶς να καταγγέλη τους, τοιούτους διαφθαρμένους νέους στὰ δικαστήρια, ένεκα τούτου, ως που να εφαρμостη και αὐτὸς ο σωτήριος νόμος και σε μας, (του όποιοι έγινε καλή άρχη με τὴν παιδονομία τῆς Πάτρας). Εχω τὸ δικαίωμα και σάν πολίτης και πρό πάντων σάν έμμεριδογράφος, να σε επιπληξῶ ένώπιον όλου του κόσμου προς παράδειγμα των όμοίων σου βρωμοπαιδιῶν.

Πρέπει να ξέρης ότι από σε, τους νέους περιμένει ή πᾶτρίδα πο μέλλον των, και ότι φαίλος νέος, δὲν μπορεῖ παρά να γίγη ή και άχρεῖτος πολίτης, άλλοίμονο δε σε κείνη τὴν πολίτεια ή τὸ κράτος, που οί πολίτες είναι φαῦλοι ή άχρεῖτοι. Είναι καταστροφή του.

Ὅστε στο μέτωπο το δικό σας άγανακτιᾷ ή διαφθορά του κράτους μας και έχουμε τὸ δικαίωμα να σε τιμωρήσωμε με λόγους επί του παρόν, διότι δὲν θέλομε πίσω μας να αφήσωμε φθύλη γενεᾶ.

Άχρεῖτοι.